

Olv.: ApCsel 2,14a.36-41 – 1 Pét 2,20b-25 – Jn 10,1-10

Jézus a jó Pásztor

KOZMA IMRE OH ATYA SZENTBESZÉDE

KEDVES TESTVÉREK!

Sokak szerint a legtöbb biblikusnak az a véleménye, - a biblikusok a Szentírás értelmét keresik, kutatják, - hogy a Biblia legszebb metaforája az, ami a Pásztorról és a juhokról szól, ami a Pásztor és a juhok képét jeleníti meg. Azért is fontos erről szólni, mert mi azt gondoljuk, hogy ez a kép túl messze van tőlünk. Nemcsak azért, mert a juhokat is levágják. Nemcsak azért, mert egyre kevesebb ilyen képpel találkozunk a mi országunkban, a mi hazánkban is.

Egészen más az oka ennek. Az emberek ma másképpen gondolkodnak és szinte nem engedik közel a lelkükhöz ezeket a képeket. Felvilágosultabbak. Azt gondolják, hogy ez a kép rájuk nem alkalmazható.

Pedig az embernek Pásztorra van szüksége, mégpedig jó Pásztorra!

Mélyen a lelkembe rejtettem azt a képet és szinte minden nap eszembe jut, amit pár hónappal ezelőtt láttam Palesztinában. Sok-sok szorongással a szívemben Betlehemből Ábrahám sírja felé mentem. Vajjon bemehetek-e a városba? Vajjon beengednek-e a fegyverrel őrzött kapukon? Ezek a fájó kérdések forrongtak bennem, hiszen már oly sokszor megállítottak bennünket. - Most a kapukra is gondolhatnék, majd a második lépésben. - Ahogy jobbra nézek, egy juhnyáját láttam egészen közel az úthoz. Rögtön a pásztort kerestem. Azt vettem észre, hogy

a pásztort térdre borulva, a homlokát a földre téve imádkozott. Imádta az Istent!

A pásztort és a nyáját kapcsolatának egy csodálatos üzenete ez számomra! Azt gondolom, hogy minden pásztort tanulhat ettől a palesztin pásztortól, ha pásztort szolgálata be akarja tölteni.

A zsidóság Jahvét Pásztoraként ismerte és tisztelte. Gondoljunk a zsoltáros gyönyörű megfogalmazására: *“Az Úr az én Pásztorom, nincs semmiben hiányom!”* Jézus amikor fellép, Izrael Pásztorának, Jahvénak tekintélyével, méltóságával hirdeti az igazságot és nyilvánvalóan kitágítja ezt az igazságot. Izrael igazságát minden ember igazságává teszi, mert az Úr minden nép Pásztora! Az Úr előtt nincs különbség zsidó és bármelyik más ember között. Jézus a jó Pásztor, amikor ezt az igazságot hirdeti, akkor az első pillanatban nem is figyelünk arra, hogy azt mondja:

“Én vagyok a jó Pásztor!”

Ez utalás arra az igazságra és kijelentésre, amit Mózes kapott a csipkebokor jelenetkor: *“Mit mondjak nekik, ki vagy Te? Ki küldött hozzájuk?”* Akkor a válasz: *“Aki Van! Én vagyok, aki értetek Vagyok!” Ez az Isten!* Amikor Jézus azt mondja: *“Én vagyok a jó Pásztor,”* ezzel

az Istennel való egységét fejezi ki és azt, hogy *minden nép Pásztora!*

Minden népnek hirdeti az üdvösséget Ő, aki az Üdvözítő!

Minden népnek hirdeti a megváltást Ő, aki minden ember Megváltója!

Testvérek!

Rendkívül fontos, hogy egyáltalán ez a kép előttünk álljon, a szülők előtt, minden közösség vezetője előtt, minden nemzet vezetője előtt, mert minden ilyen szolgálat pásztori szolgálat. Sőt a zsidók tovább mentek, amikor azt mondták, hogy a nép királya pásztor-király. Akár azt is mondhatnám a kedves szülőknek, üzenhetem minden közösség vezetőjének, minden papnak ma a hivatások vasárnapján, minden szerzetesnek, minden szerzetesnőnek, minden nemzet vezetőjének, hogy

ez a pásztori szolgálat királyi méltóságot ad mindenkinek!

Csak legyünk tudatában ennek!

Isten komolyan veszi ezt a fajta szolgálatot. Igen határozott kijelentések vannak ezzel kapcsolatosan a Bibliában. *Ki az, aki nem pásztor*, bár annak tűnik, mert pozícióban van?

Nem pásztor az, akit csak a juhok gyapja érdekel.

Nem pásztor az, aki csak hasznót akar a juhokból.

Nem pásztor az, aki tolvaj és rabló, - ahogy hallottuk, - aki nem csak a juhok hasznára tart igényt, hanem még a juhok javait is el akarja rabolni.

Van Szentírásban *még egy keményebb kijelentés is* a rossz pásztorokkal kapcsolatosan. Vannak csalók. A csalók azok a Biblia üzenete szerint,

akik nemcsak a juhokból akarnak élni,

akik nemcsak a juhok javait akarják elrabolni,

hanem őket magukat is el akarják pusztítani. Elég.

Jézus a jó Pásztor! A jó Pásztor azt mondja: "Ismerem enyéimet és enyéim ismernek Engem! Ismerik a hangomat és követnek Engem!" Ez egy természetes kép. A juhokat nem terelik. A juhokat vezeti a pásztor. A juhok követik a pásztort. Ismerik a hangját és el nem tévesztik.

A kérdés az, eljutottunk-e oda, hogy ennek a Pásztornak megismerjük a hangját? Sajnos a Szentírás arról beszél, hogy az apostolok és Jézus hallgatóinak legtöbbje sem ismerte föl a hangját. Nem ismerték föl azt az igazságot, amit felolvastunk ma a szentleckében, hogy azt a Jézust, akit ti megöltetek, azt az Isten a világ Üdvözítőjévé tette! Rajta keresztül az Isten azt az igazságot üzeni, hogy nema halál uralkodik, hanem az Élet! *Erősebb az Élet, mint a halál*, függetlenül attól, hogy mindannyian meghalunk. De addig kell igazolni és bizonyítanunk ezt, amíg élünk, mert nap mint nap a halállal tusakodunk.

Nap mint nap az Életről kell tanúságot tennünk egymással kapcsolatosan, egymás javára, ahogy Jézus is az Életről tett tanúságot!

Sajnos, nagyon nehezen értjük meg mi emberek Jézus szavát. Mária Magdolna Kertésznek

nézte föltámadása után. Az emmauszi tanítványok egy kedves idegent láttak Benne. Tamás apostol, akinek arról beszéltek, hogy az Úr megjelent, találkoztunk Vele, nem, nem hiszem, majd ha....Az apostolok, akik visszamentek a foglalkozásukhoz és amikor Jézus találkozik velük, megjelenik a tó partján, akkor ugyan az egyikük azt mondja: "Az Úr az," de azért nem voltak ebben biztosak. Csak később, amikor együtt ettek Vele. Meg amikor az Ő szavára kivetették a hálót és rengeteg halat fogtak, akkor döbbentek rá, hogy

*Ő az,
Ő az, aki a keresztt gyalázatos fáját az Élet fájává avatta.
Ő az, aki bennünket üdvösségre vezet, Aki nekünk az Életet tanítja.*

Testvérek!

Ismerjük a Hangját? Juhaim hallgatnak Szavamra! Ismerjük a Hangját, amikor azt mondja: "Aki utánam akar jönni, tagadja meg magát, vegye föl keresztyét és így kövessen!"

Halljuk? Értjük? Elfogadjuk?

Ismerjük a Hangját, amikor azt mondja: "Ne gyűjtsetek magatoknak kincset a földön, ahol a moly, meg a rozsdá megeszi, megemészti a javaitokat. Gyűjtsetek magatoknak kincset a mennyben."

Meghalljuk?

Halljuk a Hangját, ismerjük a Szavát, amikor azt mondja, - erre a mindig aktuális kérdésre, mert ez az életünk fordulópontját jelenti: - *megbocsátás!* Mert mindenki vétkezik, mert mindenki hibáz, mindenki téved és ebből a bűnből, tévelygéséből csak a megbocsátás révén tudjuk kihozni egymást.

Halljuk?

Nem hétszer, hanem hetvenszer hétszer kell megbocsátani egymásnak. Életre akar bennünket vezetni a Pásztor. Viruló életet akar, olyan életet, amit nagy igazságok táplálnak, úgy, mint ahogy a forrás itatja az embert. Azt akarja, hogy Életünk legyen és bőségben legyen, bővelkedően és ez csak ebben az esetben lehetséges, ha Őt követjük.

Azt is mondhatnám, *Jézus hangja, a hangok között!* Hányféle hang jut el hozzánk? El tudunk igazodni? Hányféle hang ráncigál bennünket ide-oda és mi hiszékenyek vagyunk. Baj van a fülünkkel. Szívesen hallunk olyanokat, amik kedvünk szerintiek. Lépre ne csaljanak minket. Félre ne vezessenek bennünket. Túl sok az ígélet, túl sok az ideológia és kevés az igazság.

Jézus szava az Igazság!

Azt is mondja Jézus, hogy Ő a Kapu! Ez valamiképpen ezt az üzenetet ki is tágitja. Azért ragadom meg ezt a képet mindenképpen, mert talán nem annyira magától értetődő a számunkra. Bár ismerjük a kapukat. Kapuja van egy templomnak. Kapuja van az otthonunknak. Kapuja van az irodáknak. Ő, mennyire ismerjük a kapukat! Otthonaink kapuját is zárjuk. Gyerekkoromban még minden kapu, minden ajtó a falunkban nyitva volt. Nem is volt talán kulcs, vagy ha volt is, régen elkeveredett. Nagyon érdekes persze az is,

hogy ezeken az ajtókon, ezeken a kapukon bárki bejöhetett, de nem tört be. A nyitott ajtó előtt is megállt és kopogtatott.

Ma zárt ajtók vannak, igazoltatnak bennünket, bebocsátást nyerünk, de minek? Miért van mindez? Mit találunk a kapukon belül? Egy biztos, hogy az emberiség ott toporog a kapuk előtt és keresi a megoldást. Keresi a választ az emberiség a kérdéseire, mert nem lehet a kapuk előtt, zárt ajtók előtt ácsorogni. Ez frusztrál, ez kirekeszt. A kapu egy világ határán van. Egy külső, meg egy belső világ határán.

Amikor Jézus azt mondja, hogy ő a kapu, akkor azt akarja mondani nekünk, hogy rajta keresztül üdvözülhetünk. Rajta keresztül juthatunk el egy másik világba, az Isten világába, az Atyához.

*Ő az Üdvözítő, Ő a Megmentő.
Ezen a Kapun keresztül mentődünk meg!
Ezen a Kapun keresztül szabadulunk meg!*

Testvérek!

Azt mondja a Szentírás, hogy *csak az igazak mennek át Rajta!* A Kapu nyitva van. Jézus mindenkit hív. De nyilvánvaló, ezen a Kapun csak azok mennek át,

akik hallják a Hangját,
akik megismerik az Ő hangját,
akik üdvözülni akarnak,
akik nem hiszik azt el, hogy a Kapun kívül van üdvösség,
akik nem hiszik azt el, hogy ebben a világban van minden kérdésre megoldás.

Testvérek!

NINCS! Legyünk nagyon kritikusok azokkal a kapukkal szemben, amiket állítanak nekünk: a kapitalizmus, a liberalizmus, vagy a szocializmus. Mindegyik csupán ígéret.

A kapitalizmus jólétet ígér. Tessék látni
A liberalizmus szabadságot ígér. Ugyan.
A szocializmus egyenlőséget ígér. Szakadékok vannak.

Távolságok nőnek ember és ember között. Gazdasági válság van, háborúk vannak és harcolunk egyfolytában azért, hogy egyenlők lehessünk. El akarjuk hinni az ígéreteket, csak mindazok, akik ezeket a kapukat állítgatják nekünk, egyáltalán nem gondolnak ezekre az értékekre, meg igazságokra.

*Kapu, amelyen keresztül az ember Jézus által egy másik világba juthat.
Ő az Életre vezető Ajtó!*

Még egy kép befejezésképpen. **Akik ezen a Kapun bemennek, azok egy akolba jutnak.** Ne féljünk az akoltól.

Jézus meghirdette, egy akol lesz és egy Pásztor!

Jajj, az akol az kerít, az bekerít! Miért nem arra gondolunk, hogy megvéd. Amikor nem

régiben a beduinok között jártam-keltem, ott láttam ezeket az aklokat. Tüskés ágacskákból, deszkadarabokból – amit összeszedhettek – épül ez az akol. Az ajtaja abból áll, hogy egy nagyobb ágot tesznek az ajtóba, ahol bemegy a nyáj. De nagyon érdekes, ősidőktől fogva, a pásztor éjszaka az ajtó előtt alszik. Kifejező.

Az akol megvéd a tolvajoktól.

Az akol megvéd a vadállatoktól.

Az akol védelmet és biztonságot jelent.

A Pásztor, a jó Pásztor a testével védi, az életével védi ezt az aklot!

Kitűzte az emberiség magának, hogy egyenlőség! Az egyenlőségnek itt a magja. Jézus mindenkiért meghalt! Nem tesz különbséget ember és ember között. Ha ezt tudatosítjuk magunkban, akkor van valamicske reményünk arra, hogy nem nézzük le egymást. Akkor van valamicske reményünk arra, hogy nem különböző izmusokkal foglalkozunk. Nem ülünk föl a különböző rémhíreknek és nem figyelünk azokra, akiknek egyetlen gondjuk van, hogy ezt a testvériséget valamiképpen szétszakítsák. Mert nekik az az érdekük, hogy emberek szemben álljanak egymással. Közben védelmet, védettséget ígérnek.

Egyszer mondta Jézus, hogy egy akol lesz és egy Pásztor! Legalább mi higgyük el, hogy ez a gondolat, ez az eszme az, ami egységet teremthet az emberiség világában.

Egy a hit, egy a keresztség, egy az Isten!

Ez elegendő ahhoz, hogy egy akolba bemenjünk és egy akolban jól érezzük magunkat, mert tudjuk, hogy *mi Valakinek fontosak vagyunk!* Ebben az esetben talán azt is megértjük, hogy *egymásnak is fontosnak kell lennünk!*

Testvérek!

Jó Pásztor vasárnapján bátorítom a pásztorokat, a szülőket, minden közösség vezetőjét, a nemzetek vezetőit, hogy ezt a királyi méltósággal járó pásztori szolgálatot Krisztustól tanulják és az ő követői legyenek!

+ A M E N +